

26. NEDLJA MED LETOM -B- Jezusov učenec Janez pravi, da so nekoga videli, da je v Jezusovem imenu izganjal hude duhove... in ta celo ni bil v njihovem občestvu. Hudiča in njegove duhove je premagal, porazil edino Jezus. Hudi duhovi bežijo samo pred Jezusom. Tam, kjer je povabljen, sprejet, slavljen, navzoč v srcih, dušah Jezus, tam Hudi duh ne more delati, s svojim zlom ne more delati škode, uničevati, vsiljevati sovraštva, hudobije... Zlo, hudega duha lahko izganjamo, premagujemo, uničujemo tudi mi in to samo v Jezusovem imenu. Ne obstaja noben drug način. Hudi duh in zli duhovi so nadnaravna bitja in premaga jih samo nadnaravni, Vsemogočni, večno živi Bog in nihče drug. Enako tudi čudeže, nadnaravna dejanja, dela samo in edino Bog, ki ga z vso ljubeznijo nosi v svojem srcu človek, ki moli in Boga slavi in iskreno ljubi. Tam kjer so ljudje resnično zbrani v Jezusovem imenu, tam se vedno dogajajo božji čudeži, ozdravljenja, rešitve, mir, ljubezen...

Nekako osupnemo, ko slišimo Jezusove težke, ostre, odločne... besede o tem, če nekdo nekoga pohujša. Tukaj je mišljeno, da ga prevara, nalaže, mu ukrade iskreno vero, mu zapre dostop v nebesa, v večno, prečudovito srečo k živemu Bogu.

V Slovenskih novicah je bil objavljen prispevek Patricie Pearson, novinarki in pisateljice, ki se je zelo posvetila raziskovanju dogajanja tik pred smrtjo in po njej. Anketirala je več deset ljudi: take, ki se v svojem poklicu srečujejo z neozdravljivo bolnimi, tiste, ki so z umirajočimi doživeli nenavadne trenutke, in celo posameznike, ki so 'vstali od mrtvih', torej so doživeli klinično smrt. Torej so že bili v naslednjem, večnem življenju.

Spoznala je, da ljudje vedo, kdaj jim bije zadnja ura. V obdobju 72 ur pred smrtjo začnejo v metaforah govoriti o potovanju, zato nekateri iščejo svoje čevlje, drugi letalske vozovnice, potovalne kovčke, tretji pa ponavljajo, da 'želijo domov', čeprav so v resnici že doma. Že tik pred smrtjo mnogi umirajoči vidijo nad vse čudovito svetlobo, katere se ne da opisati in je še nikoli niso videli. Doživijo tak mir, da za nobeno ceno nočejo nazaj v življenje. Ali pa doživijo peklenške muke, zlo, sovraštvo, mučenje, ki ga ne morejo opisati. Mnogi konkretno vidijo in čutijo ob sebi že umrle družinske člane. Zelo pogosto tudi tiste za katere še ne vedo, da so že umrli. Veliko ljudi se sreča z Jezusom na daleč ali blizu.

Človek je ustvarjen za večnost. Jezusa Bog Oče pošilja na svet, da bi nam sporočil, da smo večni, da realno za nas obstaja življenje po smrti. Ljudje se moramo na večnost pripraviti. To je naša življenjska naloga. Bog pričakuje po vsem kar nam v ljubezni podarja, da izberemo Njega in ne hudiča in zlo. Jezus nazorno razlaga, da ni pomembna naša roka ali noga ali kaj drugega, ampak, da je bistvena naša duša, ki bo doživljala večnost v nebeški, nepopisni, prečudoviti sreči ali v strašnem zlu, mučenju pekla. Če človek izbira samo zemeljske užitke in ne skrbi za čistost, ljubezen, iskrenost v duši, potem je padel v prepad, potem nima ljubezni, ki je osnovna lastnost nebes in je v peklu, daleč od živega Boga in njegove ljubezni.

Za Jezusa je daleč, daleč nad vsem pomembna naša večna sreča. Da bi lahko za zmeraj zaživel v blaženem miru, veselju, harmoniji... On je za to našo nebeško srečo šel v kruto smrt na križu. Danes nam govori s tem »odsekanjem« kako je bistvena in odločilna.